

KOLIBRI

TURCJA

Belek

Stolica: Ankara

Powierzchnia: 783 562 km²

Ludność: 77 804 tys.

Waluta: lira turecka (TRY), 1 TRY = 100 kuruszy

Napięcie: 230 V

Język: turecki

Wiza: wiza turystyczna jest wymagana (płatna na lotnisku lub granicy)

Krótką informacja

Lazurowe, czyste morze, zadbane plaże i orientalny klimat.

Informacje ogólne

Belek jest kurortem wybrzeża Morza Śródziemnego, położonym ok. 30 km od Antalyi. Słynie z luksusowych hoteli, które przeżywają obłożenie przez cały rok. W lecie wypoczywają tu turyści korzystający z uroków piaszczystych plaż, lazurowego, czystego morza i hoteli zapewniających wszechstronne usługi dobrej jakości. W zimie jest tu wielu miłośników golfa oraz kluby piłkarskie, które trenują na dobrze wyposażonych przyhotelowych boiskach. Hotele położone są w otoczeniu piniowych lasów, co zapewnia odpoczywającym spokój i odpoczynek od zgiełku miasta. Wiele prywatnych firm i wypożyczalni umożliwiają aktywny wypoczynek zarówno przy plaży jak i organizując wycieczki do pobliskich miast pamiętających czasy antyczne. Większość hoteli oferuje animacje zarówno dla dzieci, jak i dla dorosłych, a ich atmosfera i wystrój utrzymany często w stylu orientalnym robi wrażenie nawet na wytrawnych turystach. Kurort słynie z szerokich plaż z drobnym piaskiem, a łagodne zejście do morza stwarza idealne warunki do uprawiania sportów wodnych jak i dla wypoczynku rodzin z dziećmi. Miasto jest też świetną bazą wypadową do zwiedzania Antalyi, Side, Alanyi, Perge, Aspendos i wielu innych.

Kuchnia

Kuchnia Turecka, mimo wielu tradycji i popularności na świecie jest kuchnia dość zróżnicowaną w zależności od regionu. Tradycyjna kuchnia wybrzeża egejskiego różni się, choć w nieznacznym stopniu od kuchni południowo-wschodniej części kraju, a jeszcze większe różnice zauważymy przemieszczając się w głąb kraju i na wschód.

Kuchnia Turecka jest swego rodzaju spuścizną kuchni Imperium Osmańskiego, w którego skład wchodziła przez wiele stuleci między innymi Azja Mniejsza. Uważa się, że jej kolebką była kuchnia Pałacu Topkapi, gdzie urzędujący sułtani najmowali najlepszych mistrzów sztuki kulinarnej. Ze względu na dość dużą ekspansywność Turcji kultura, ale także i tradycyjna kuchnia znalazła uznanie w wielu krajach Bliskiego Wschodu, na Bałkanach, a także w centralnej Europie. Przenikanie tradycji kulinarnych odbywało się jednak w obie strony, toteż obecna kuchnia turecka wzbogacona jest o tradycje greckie czy też orientalne. W miejscowościach nadmorskich zauważyć można też silne wpływy kuchni śródziemnomorskiej bogatej w warzywa i aromatyczne przyprawy.

Mimo wpływów tylu kultur kuchnia turecka nie jest zbyt skomplikowana i bazuje na prostych połączeniach smaków. Podstawą jest świeże mięso – zwykle jagnięcina lub baranina, świeże warzywa i owoce i aromatyczne przyprawy: papryka, chili, świeża mięta czy pietruszka oraz przyprawy korzenne.

Najpopularniejszą potrawą, która rozpowszechniła się już w wielu krajach jest kebab, jednak tutejsza kuchnia to również wiele potraw, które można zjeść tylko w określonych regionach Turcji. Na wybrzeżach do tradycji kuchennych należą ryby i owoce morza, a tereny góryste, gdzie w dużej mierze wypasane są owce, słyną z produkcji serów, jagnięciny i baraniny, a także warzyw.

Największą popularnością cieszy się, wspomniany wcześniej kebab – jest to baranina skrawana w pionowego rozna, podawana przeważnie z chlebkiem pita z warzywami lub surówką. Typowe tureckie śniadanie składa się z chleba, nabiału w postaci serów owczych (beyaz peynir) lub żółtych (kasar), miodu, oliwek i czasem warzyw. Dużą popularnością, zwłaszcza w obrębie miejscowości nadmorskich cieszą się przekąski (meze) popularne również w innych krajach Morza Śródziemnego. Tureckie przekąski to głównie sałatki na bazie świeżych warzyw, warzywa zapiekane z serem i tureckie placki pide lub lahmacun. Dla tego obszaru charakterystyczne są zupy, podawane jako drobna przekąska lub pierwsze z dań obiadowych, a zwłaszcza, popularna również w Polsce zupa pomidorowa. Inne, cieszące się uznaniem to zupa rybna – balık oraz zupa z zielonego groszku – bezelye.

Główny posiłek obiadowy opiera się na mięsie, do którego podawany jest ryż i warzywa. Ciekawym połączeniem jest też ryż duszony z mięsem jagnięcym w rosole z dodatkiem cynamonu oraz pistacji. Innym daniem mięsnym, które króluje w kuchni tureckiej są pulpeciki Kofte, serwowane z warzywami i chlebkiem pita, ryżem lub ziemniakami. Mimo wielu różnorodnych dań mięsnych uznaniem cieszą się też gulasze warzywne. Najważniejszym ich składnikiem jest bakłażan, który ma zastosowanie w sałatkach, marynuje się go w oliwie, zapieka, dusi z mięsem, czy serwuje jako puree. Inne ważne składniki potraw to pomidory, papryka, cukinia, ogórki i oliwki.

Kuchnia turecka słynie również ze słodczy, na których czele jest wytwarzana z masy sezamowej chałwa, a dzięki wpływom bałkańskim i arabskim pełno w niej orzechów, bakalii, miodów i syropów dodawanych do ciast i ciastek. Na tureckich straganach spotkać też można rachatlukum – kolorowe pudrowe galaretki. Narodowym napojem, spożywanym w dużych ilościach jest cay – czarna, przeważnie słodzona herbata. Do trunków zalicza się popularną anyżową wódkę raki o lekkim lukrecjowym smaku, którą nazywa się też „mlekiem lwa” ze względu na biały kolor, który ma po zmieszaniu z wodą.

Na wschód od Antalyi rozciągają się plantacje bananów, z których słynie region. Im dalej na wschód tym więcej tym więcej potraw z dodatkiem czosnku, ostrzejszych przypraw i rukoli. Jako dodatek do potraw pojawia się też rzeżucha, szczaw i portulaka. Popularny w regionie owczy ser o ostrym smaku – tulum – podaje się z orzechami włoskimi, a sałatkę pasterską, powszechną na południowym wybrzeżu, mocniej doprawianą.

Obyczaje

Powszechnym zwyczajem jest dawanie napiwków każdej osobie wyświadczającej nam przysługę lub za dobrze wykonaną pracę, np. portierowi, kelnerowi czy sprzątającym w hotelu. Przyjęte jest dawanie ok. 10-15% wartości usługi. Wyjątkiem są taksówkarze, którym nie daje się napiwku, ale zawsze można zaokrąglić rachunek. Przed wejściem do meczetu zawsze należy zdjąć buty – wierni klękają i dotykają czołem dywanów, dlatego zwracana jest duża uwaga na zachowanie czystości. Jeżeli jednak nie ma dywanów można wejść do środka w butach. Wchodząc do meczetu, podobnie jak do innych obiektów kultu różnych religii, należy mieć ubiór zasłaniający ramiona i kolana. W niektórych meczetach przy wejściu można wypożyczyć pelerynę, którą ukryje nieodpowiedni ubiór. Piątek jest uznawany przez muzułmanów za święty dzień, dlatego zwiedzający w ten dzień nie są mile widziani.

W związku z dominującym w Turcji islamem, turyści muszą dostosować się do niektórych miejscowych zwyczajów. Podczas Ramadanu, kiedy muzułmanie od świtu do zmierzchu wstrzymują się od spożywania potraw, nie należy jeść w miejscach publicznych. Bardziej jest to przestrzegane we wschodniej części kraju, jednak w nadmorskich kurortach nie jest mile widziane spożywanie potraw w tym czasie poza wnętrzem restauracji. Większość z nich jest jednak wtedy zamknięta do zachodu słońca.

W Turcji, podobnie jak w krajach arabskich istnieje zwyczaj targowania się, który jest elementem tradycji zwłaszcza na bazarach. Cena specjalnie jest zawyżana, a niepodjęcie próby jej obniżenia czasem może zostać źle odebrane.

Aktywny wypoczynek

Belek słynie z bardzo dobrych warunków do uprawiania snorkelingu i nurkowania, a firmy w okolicy plaży zapraszają na „błękitne rejsy” połączone z nurkowaniem w zatoczkach. Jasne dno odbijające promienie słoneczne sprawia, że podwodny świat jest niezwykle przejrzysty, a wraki starych statków i ukryte grotty zachęcają do poszukiwania skarbów. W okolicy organizowane są jeep-safari, spływy raftingowe i kajakowe, a pobliskie góry Taurus to idealne miejsce na wspinaczkę i trekking.

Wycieczki Fakultatywne

Termessos – miasto położone ok. 34 km od Antalyi w wysokich górach, którego fortyfikacje odstraszyły w 330 r. p.n.e. Aleksandra Wielkiego. Nawet dziś stroma droga i ruiny murów robią ogromne wrażenie na zwiedzających. Miasto zbudowano między szczytami górskimi na wysokości ok. 900 m n.p.m. i nazwano je „Orlim Gniazdem”. Miasto zostało zniszczone podczas trzęsienia ziemi w VI w. a o dawnej świetności przypomina agora, gimnazjon, odeon i 5 ukrytych w skałach zbiorników wodnych. Na zboczu góry zwieńczonej wieżą obserwacyjną znajduje się ponad 1000 grobowców wykutych w skale.

Kocain Magarasi – Miejsce gdzie znajduje się największa dostępna dla turystów jaskinia w Turcji. Posiada ona bardzo bogatą szatę naciekową, a jej imponujące rozmiary (633 m długości, 35 m wysokości) robią ogromne wrażenie.

Perge – już w 1300 r. p.n.e., jako Hetytom, było ważnym ośrodkiem handlowym, słynęło z pragmatycznych mieszkańców i aż do II w. p.n.e. nie posiadało murów obronnych. Najeźdźcy woleli współpracować z miastem niż je podbijać, a przybyłego tu Aleksandra Wielkiego powitano z niezwykłą gościnnością. Dopiero w czasach bizantyjskich miasto podupadło, gdyż zamulenie rzeki odcięło port od morza. Imponujące ruiny miasta należą do najokazalszych w południowej Turcji, a do najważniejszych zabytków należą: Brama Triumfalna z czerwonymi wieżami, agora, teatr na 14 tys. miejsc, stadion – jeden z najlepiej zachowanych tego typu obiektów w Europie, łaźnie i ulica z kolumnadą.

Aspendos – miejscowość położona ok. 45 km od Antalyi, w której ruiny antycznego miasta należą do najlepiej zachowanych w regionie. Warto zobaczyć znajdujący się tutaj jeden z najwspanialszych rzymskich teatrów na 15 tys. widzów. Obiekt zaskakuje niesamowitą akustyką, dzięki której w galeriach złyhać nawet dźwięk upuszczonej monety w miejscu dla chóru. Przez 1800 lat teatru nie uszkodziły znacznie żadne wojny, trzęsienia ziemi ani upływający czas. Dziś odbywają się tu koncerty, a w czerwcu i lipcu festiwale operowe i baletowe. W Aspendos znajduje się także zabytkowa agora, ruiny akropolu, nimfeum i jeden z lepiej zachowanych rzymski akwedukt.

Silyon – na tutejszym wysokim akropolu wznosiło się niegdyś imponujące miasto z fortyfikacjami niezdobytymi przez Aleksandra Wielkiego. W 1969 r. obsunęła się tu ziemia i ruiny miasta zostały zniszczone.

Konya – miasto słynące w XIII w. jako imperium seldżuckiego sułtana Rum, będące do dziś celem pielgrzymek sunnitów. Kilkakrotnie gościł tu św. Paweł, a niegdyś bogate w zabytki miasto jest dziś nieco przytłoczone betonowymi budynkami. Mieszkańcy słyną z pobożności, a samo miasto z największego w Turcji browaru, jednak w sklepach obowiązuje zakaz sprzedaży alkoholu. Na szczycie kopca wznoszącego się nad miastem ocalała ostatnia ściana Pałacu Sułtanów Seldżuckich oraz meczet Alaeddin Cami. Ważnym zabytkiem miasta jest też szkoła religijna Karatay Medrese, gdzie obecnie mieści się muzeum ceramiki. Warto udać się do Mevlana Tekkesi gdzie znajduje się ośrodek wirujących derwiszów sięgający tradycjami XIII w. Derwisze dążyli do mistycznego zjednania z Bogiem, a pomoc miał im w tym taniec w białych szatach. Zakon został rozwiązany w 1925 r. na rozkaz Atatürka, jednak do dziś działa ośrodek zrzeszający derwiszy, a w grudniu odbywa się Słynny w całej Turcji Festiwal Wirujących Derwiszy.

Kapadocja – to unikalna w skali świata magiczna kraina słynąca z księżycowego krajobrazu, podziemnych miast i imponujących kościołów z bizantyjskimi freskami. Krajinę została ukształtowana miliony lat temu wskutek aktywności wulkanów Erciyes, Hasan i Gollu. Ziemię w promieniu setek kilometrów ziemię przykryła lava, która po zastygnięciu, pod wpływem działania wiatru i licznych powodzi przekształciła się w głębokie wąwozy i doliny, a wzgórza zamieniły się w stożki i kolumny. Teren ten był też jednym z najżyźniejszych w kraju, co docenili pierwsi mieszkańcy tych ziem. Odkryli oni również, że okoliczne skały wykazują niespotykane właściwości – zachowują miękkość do zetknięcia z powietrzem, co pozwoliło na żłobienie w nich domostw, spichlerzy czy pomieszczeń dla zwierząt. Przykładem takiego „skalnego” miasta jest Kaymakli oraz Goreme – gdzie znajduje się skansen obejmujący ponad 30 kościołów wydrążonych w miękkiej skale. Ogromne wrażenie robią również dzieła natury takie jak głębokie wąwozy. Pamiątką wizyty w Kapadocji są produkowane w Avanos naczynia z czerwonej gliny oraz znacznie tańsze niż na wybrzeżu dywany.

Antalya - miasto założone jako Antallia w 150 r. p.n.e. przez króla Pergamonu, które po śmierci jego potomka przeszło pod rządy rzymskie. Według Dziejów Apostolskich miejscowość tą odwiedził Paweł z Tarsu, który po przekazaniu nauk wraz ze świętym Barnabą odплыnęli stąd do Antiochii. W czasach Cesarstwa Bizantyjskiego miasto bardzo szybko się rozwijało i stało się siedzibą biskupstwa. Mimo wielu najazdów arabskich miasto szybko się bogaciło, gdyż założono tu komorę celną – każdy statek płynący ze wschodu na zachód musiał uzyskać tu płatne zezwolenie na dalszą podróż. Miasto pełniło również funkcję obronną dla południowej Anatolii przed najazdami muzułmanów. Antalya przechodziła przez wiele lat pod panowanie różnych narodów: od Persów, Wenecjan i Genuńczyków po włączenie jej do Turcji Osmańskiej.

Antalya jest najważniejszym miastem Riwiery Tureckiej gdyż posiada międzynarodowy port morski i lotniczy. Najbardziej charakterystyczne zabytki miasta to: cytadela Kaleici, Wieża Zegarowa znajdująca się przy wejściu na Stare Miasto, ozdobiony płytkami ceramicznymi Minaret Yivli i meczet Eski Camii. Uwagę zwiedzających przyciąga również Brama Hadriana będąca potrójnym łukiem z białego marmuru, która powstała w 130 r. na pamiątkę wizyty cesarza. Nieco dalej warto zobaczyć Ścięty Minaret (Kesik), który jest pozostałością starego meczetu zniszczonego w połowie XIX w. przez uderzenie pioruna. Na szczycie klifów podziwiać można mury obronne zbudowane przez Greków oraz Hidirlik Kulesi – wieżę, która pierwotnie była używana jako latarnia morka, a potem zaadoptowano ją do celów obronnych. Ważnym punktem zwiedzania miasta jest bez wątpienia Muzeum Archeologii uważane za jedno z najciekawszych w Turcji.

Side – malowniczo położone miasto sięgające historią VII w. p.n.e., które od czasów Aleksandra Wielkiego słynęło z dużego portu handlowego i piractwa. Pojmany przez piratów ludzi sprzedawano na tutejszej agorze jako niewolników, skąd trafiali przeważnie na wyspę Delos słynącą w średniowieczu jako centrum handlu żywym towarem. W mieście cennymi zabytkami jest rzymski teatr na 25 tys. widzów, bizantyjska bazylika i mury miejskie za którymi rozciąga się plaża. Warto udać się do Muzeum Miejskiego utworzonego w rzymskich łaźniach, gdzie znajduje się wiele zbiorów z okolicznych wykopalisk. Charakterystycznymi budowlami Side są ruiny bliźniaczych świątyń Apollina i Ateny. Side jest kurortem turystycznym leżącym w niedużej odległości miasta Manavgat, gdzie warto wybrać się na zakupy, zwłaszcza w poniedziałek, który jest tu dniem targowym. Odbywają się stąd wycieczki i rejsy w górę rzeki Manavgat, gdzie można podziwiać przepiękne wodospady.

Alanya – miasto sięgające historią czasów hellenistycznych, które rozwija się bardzo szybko dzięki turystyce. Jest najbardziej znanym z rozrywek miastem Riwiery Tureckiej, co sprawia, że przyjeżdża tu wielu młodych ludzi. W zamierzchłych czasach istniał tu zamek piracki, który w 67 r. p.n.e. został zdobyty przez rzymską flotę. Zamek przechodził przez lata pod wpływy bizantyjskie i armeńskie, a każdy panujący władca zmieniał po części jego wygląd. Lata świetności nastąpiły dla niego za panowania seldżuckich sułtanów na początku XIII w. Dziś możemy podziwiać jedynie resztki murów obronnych zamku i charakterystyczną wieżę. Na zachód od twierdzy znajduje się Damlatas Magaresi, czyli Grota Kapiącego Kamienia z przepiękną szatą naciekową i ogromnymi stalaktytami licząca ponad 15 tys. lat. Dzięki wysokiej wilgotności, zawartości dwutlenku węgla, jonizacji i promieniowaniu Grota stała się rajem dla osób z chorobami układu oddechowego. Oficjalnie nawet się podaje, że można wyleczyć tu

80% tego typu schorzeń. Wizytówką miasta jest charakterystyczna Czerwona Wieża wchodząca w skład fortyfikacji portowych, w której obecnie znajduje się Muzeum Etnograficzne. Wejście do portu strzeżone jest przez Wieżę Arsenalową, gdzie Turcy odlewali niegdyś armaty, a obszar między wieżami należy do Tersane – pięciu warsztatów z XIII w. stanowiących serce seldżuckiej stoczni. Wzdłuż wybrzeża ciągnie się długa piaszczysta plaża Kleopatra, gdzie wg legendy egipska królowa zażywała kąpieli.

Najczęściej Zadawane Pytania

Kiedy najlepiej lecieć do Belek?

Sezon turystyczny w tej części wybrzeża rozpoczyna się już w połowie kwietnia i trwa średnio do połowy października. Na wiosnę i na jesień pogoda jest łagodniejsza i mimo zdarzających się rzadko opadów zachęca do zwiedzania. Najwięcej turystów przybywa tu od połowy czerwca do końca sierpnia, kiedy temperatura powietrza przekracza 30°C, choć dzięki morskiej bryzie i pobliskim lasom sosnowym nie jest tak uciążliwa. Udając się na wycieczki w głąb kraju warto pamiętać, że w lecie temperatura rośnie wraz z odległością od morza. Z kolei zwiedzając centralne części kraju i pobliskie góry na wiosnę i jesień należy zabrać cieplejsze ubrania, bo w górach może zalegać śnieg.

W pobliskiej Antalyi w październiku odbywa się słynny Międzynarodowy Festiwal Filmowy „Złota Pomarańcza”, a w mieście można spotkać gwiazdy kina europejskiego.

Jaka waluta obowiązuje w Turcji i jakie są orientacyjne ceny?

W Turcji walutą jest lira turecka – TRY, wymienna na kunysze (1 lira turecka = 100 kuruszy). Często można spotkać się z płaceniem w euro lub dolarami, ale tylko w kurortach nadmorskich. W porównaniu z cenami w Polsce droższe jest podróżowanie (wyższa cena za benzynę) i niektóre produkty życia codziennego. Ceny jednak znacznie różnią się między sklepami w kurortach czy przy hotelach od tych, które można spotkać na bazarach. Tam cena nie jest obowiązująca i wręcz należy się targować, gdyż jest to uważane za zwyczaj.

Gdzie i jakie pamiątki kupić w Belek?

Najlepszym miejscem na zakup pamiątek są bazy, gdzie istnieje zwyczaj targowania się. Najczęściej kupowane są dywany, wyroby skórzane i rzemieślnicze, fajki z pianki morskiej, przyprawy oraz ozdoby rzeźbione z zielonym onyksie. Popularną pamiątką są fajki wodne – nargile, oraz Nazar zwany „Okiem Proroka” - amulet mający bronić przed zawistnym spojrzeniem. Najczęściej umieszcza się go przy lustrze, drzwiach czy jako ozdoba czyli wszędzie tam gdzie wędruje ludzki wzrok. W Belek bazar jest niewielki, a na zakupy warto udać się do Antalyi lub Side.

Jaki czas obowiązuje w Turcji?

Czas lokalny jest późniejszy o godzinę od obowiązującego w Polsce, więc po przylocie przestawiamy zegarek o godzinę do przodu.

Jak poruszać się po Belek?

Popularnym i dość tanim środkiem transportu są autobusy i tzw. dolmusy (zbiorowe tanie taksówki), które jeżdżą w sezonie między większymi plażami regionu. Można również dojechać do celu taksówką, ale trzeba najpierw upewnić się, że licznik jest włączony, gdyż czasem taksówkarze zawyżają cenę. Ponieważ kierowcy rzadko znają inny język niż turecki, warto zapisać adres i nazwę celu podróży. Belek jest niewielką miejscowością, z której kilka razy dziennie autobusami można dojechać do Antalyi, Side, a nawet Alanyi.

Polskie prawo jazdy jest respektowane w Turcji, ale podróżując na własną rękę, np. wynajętym samochodem, musimy zwrócić uwagę na to, że przepisy drogowe w Turcji są traktowane dość dowolnie. Ponadto, w razie stłuczki musimy być przygotowani na to, że poza miejscowościami turystycznymi nie dogadamy się w innym języku niż turecki. Wyjeżdżając w dalszą podróż, dla własnego bezpieczeństwa warto też powiadomić hotel o planowanej trasie i porze powrotu.

Jakie plaże są w Belek?

Belek posiada długą, szeroką i bezpłatną plażę z gruboziarnistym piaskiem. Jej łagodne nachylenie powoduje, że jest to raj dla miłośników sportów wodnych i rodzin z dziećmi. Przy samym morzu zdarzają się kamieniste odcinki. Na plażach, zwłaszcza przy hotelach, za niewielką opłatą lub kaucją można wypożyczyć leżaki i parasole, lub udać się do łoża z baldachimami, które znajdują się przy luksusowych hotelach i restauracjach nadmorskich.

Przy hotelach wyższej kategorii lub w wybranych kurortach plaża jest usypywana sztucznie lub znacznie różni się od typowych plaż miejskich, dlatego wybierając kurort i hotel warto upewnić się do jakiej plaży będziemy mieli dostęp.

Jakie są ograniczenia celne w Turcji?

Do Turcji można wwieźć do 200 szt. papierosów, 50 cygar, 5 l wina lub innego alkoholu.

Nie ma ograniczeń w przywożeniu ubrań, aparatów fotograficznych, żywności, sprzętu turystycznego, o ile ich ilość wskazuje, że są przeznaczone na użytek osobisty. Z Turcji nie wolno wywozić nawet najmniejszych przedmiotów o charakterze zabytkowym czy historycznym.

Ważne informacje MSZ

Od obywateli polskich wymagane są wizey uprawniające do wjazdu i pobytu na terenie Turcji. Wizę turystyczną uzyskać można w przejściu granicznym lub lotnisku za dodatkową opłatą, i uprawnia ona do pobytu przez okres 30 dni. Okres ważności paszportu musi być dłuższy niż 6 miesięcy od planowanej daty powrotu.

Szczegółowe i aktualne informacje można uzyskać na stronie MSZ:
www.msz.gov.pl

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Turcji

Turcja, Ankara, Atatürk

Bulvari 241, 06-650 Kavaklıdere PK-20

Tel.: +90 312 4572000, +90 312 4572001,

Tel. dyżurny: +90 312 4572000, +90 312 4572001, +90 5304691

Faks: +90 312 4678963

Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Antalya

Turcja, Antalya, Kayi Plaza, Güzeloba Mahallesi, Ay-Sokak No 1,

07230 Lara-Antalya

Tel.: + 90 242 3108537

Faks: +90 242 3108542

Pogoda

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Najwyższe temperatury	15	17	18	21	26	30	34	33	31	27	22	17
Najniższe temperatury	6	7	8	11	16	19	23	22	19	15	11	8
Temperatura wody	16	16	16	17	20	23	25	27	26	23	20	18
Godziny słoneczne	5	7	7	9	11	12	13	12	11	9	7	5
Dni deszczowe	11	9	6	4	3	1	1	1	1	4	5	11
Wilgotność	70	69	65	67	68	64	60	61	59	64	68	70